

Хвалень юнакъ взема слънчовата сестра.

(Коледна пьсенъ — пье се на момъкъ)

Като пайдушката

49.

Похвали се хвалень юнакъ,
 Ей коледо, мой коледо,
 Снощи вечеръ на седѣнка,
 Озарана на кладенци
 И предъ моми и предъ булки,
 Че си има добра коня,
 Добра коня крилогрива,
 Че обхожда за день земя,
 За день земя, за ношь небе.
 Коня имамъ — цена нѣма,
 Че надбързва ясно слънце.
 Де го зачу ясно слънце,
 Хаберъ праща две звездици
 Да повикатъ хвалень юнакъ,
 Да се съ него надбързуватъ:
 Ако варне хвалень юнакъ
 Да си вземе слънчу сестра,
 Слънчу сестра хубавица,
 Хубавица день - денница;
 Ако варне ясно слънце
 Да му вземе добра коня,
 Добра коня вихрогоня.
 Че се юнакъ назадъ върна.
 Улови си добра коня,
 Назоби то дребна зоба,
 Дребна зоба бѣлъ оризецъ,
 Напои го съ руйно вино,
 Оседла го въ синьо седло,
 Припаса го съ сърменъ коланъ,
 Обузда го въ златна юзда,
 Па се съ слънце надбързвали.